

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัยการศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ออกเป็น 4 ตอน โดยมีรายละเอียดผลการศึกษาดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มาท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มาท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 75.8) กลุ่มอายุ 25 – 34 ปี (ร้อยละ 39.8) สถานภาพสมรสแล้ว (ร้อยละ 65.3) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 54.8) กลุ่มอาชีพเจ้าของกิจการและผู้บริหาร (ร้อยละ 31.8) ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 50,000 รูปี (ร้อยละ 42.5) มาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 68.3) ลักษณะการเดินทางเป็นกรุ๊ปทัวร์ (ร้อยละ 46.5) โดยเดินทางมากับเพื่อน (ร้อยละ 61.8)

5.1.2 การวิเคราะห์แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

1. ระดับความสำคัญของแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.90 (ระดับมาก) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบย่อย (1 – 16) พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับความต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความปลอดภัย

ค่าเฉลี่ย = 4.32 (ระดับมากที่สุด) รองลงมาคือ ความต้องการประสบการณ์ใหม่ ค่าเฉลี่ย = 4.21 (ระดับมากที่สุด) และอันดับสุดท้าย คือ ต้องการท่องเที่ยวสวนสนุก ค่าเฉลี่ย = 3.48 (ระดับมาก)

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัย (Factor Analysis) ที่มีต่อแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร สรุปผลได้ดังนี้

ปัจจัยหลักข้อที่ 1 ปัจจัยด้านต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 30.714 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ต้องการพบปะคนไทย ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่ครอบครัวหรือเพื่อนต้องการจะไป ต้องการความสนุกสนานจากการแสดงและความบันเทิง ต้องการท่องเที่ยวสวนสนุก ต้องการซื้อของ ต้องการท่องเที่ยววัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ต้องการความคุ้มค่าของสินค้าที่มีชื่อเสียง

ปัจจัยหลักข้อที่ 2 ปัจจัยด้านต้องการพักผ่อน มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 10.037 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ต้องการพักผ่อนคลายความเครียด ต้องการความตื่นเต้น ต้องการหลีกเลี่ยงความจำเจ

ปัจจัยหลักข้อที่ 3 ปัจจัยด้านต้องการความปลอดภัยและความสะดวก มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 8.974 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูง ต้องการท่องเที่ยวในเมืองที่มีความสะดวกในการคมนาคม ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีความปลอดภัย

ปัจจัยหลักข้อที่ 4 ปัจจัยด้านต้องการความมีหน้ามีตา มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 7.290 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ ต้องการประสบการณ์ใหม่ ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ

5.1.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

1. ระดับความสำคัญของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยรวม = 4.15 (ระดับมาก) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในองค์ประกอบย่อย (1 – 16) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.38 (ระดับมากที่สุด) รองลงมาคือ ที่พักที่ได้มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย = 4.33 (ระดับมากที่สุด) และอันดับสุดท้าย คือ การท่องเที่ยวสวนสนุก ค่าเฉลี่ย = 3.71 (ระดับมาก)

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัย (Factor Analysis) ที่มีต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร สรุปผลได้ดังนี้

ปัจจัยหลักข้อที่ 1 ปัจจัยด้านความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 32.691 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ ความรู้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงต่างๆ แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ความเป็นมิตรของคนไทย การได้ใช้เวลาท่องเที่ยวกับครอบครัวและเพื่อน

ปัจจัยหลักข้อที่ 2 ปัจจัยด้านความปลอดภัยและความสะดวก มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 9.453 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ความสะดวกในการคมนาคม ที่พักที่ได้มาตรฐาน

ปัจจัยหลักข้อที่ 3 ปัจจัยด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 8.117 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ การซื้อสินค้า การแสดงและความบันเทิง การได้ซื้อสินค้าที่ควรค่า การท่องเที่ยวสวนสนุก

ปัจจัยหลักข้อที่ 4 ปัจจัยด้านบรรยากาศการท่องเที่ยว มีค่า Initial Eigenvalues เท่ากับ 6.589 ประกอบด้วยปัจจัยย่อย ได้แก่ บรรยากาศที่ผ่อนคลาย ประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้น บรรยากาศที่แปลกใหม่

5.1.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

1. สมมติฐานที่ 1 : นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสำคัญของแรงจูงใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) เมื่อพิจารณาแรงจูงใจพบว่า ต้องการประสบการณ์ใหม่ มีค่า Sig. เท่ากับ .004 ต้องการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ มีค่า Sig. เท่ากับ .008 ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจ มีค่า Sig. เท่ากับ .029 ต้องการความตื่นเต้น มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ต้องการซื้อของ มีค่า Sig. เท่ากับ .040 ต้องการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูง มีค่า Sig. เท่ากับ .020 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแรงจูงใจแตกต่างกัน ดังนี้

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย มีแรงจูงใจด้านประสบการณ์ใหม่มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.33 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.12 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 4.05

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย มีแรงจูงใจด้านการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.14 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.03 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 3.83

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก มีแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.06 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 4.04 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 3.80

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย มีแรงจูงใจด้านต้องการความตื่นเต้นมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.18 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 3.86 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.77

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย มีแรงจูงใจด้านการซื้อของมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.86 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 3.63 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.55

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน และมีอายุมากมีแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูงมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.12 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 3.89

เมื่อนำแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุต่างกันมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ได้ผลดังนี้

แรงจูงใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อยมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) พบว่าแรงจูงใจเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ ต้องการพักผ่อน ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง ต้องการความมีหน้ามีตา

แรงจูงใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคนมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) พบว่าแรงจูงใจเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ ต้องการพักผ่อน ต้องการความมีหน้ามีตา ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก

แรงจูงใจในการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมากมาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) พบว่าแรงจูงใจเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง ต้องการพัฒนาตนเอง ต้องการพักผ่อน ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก ต้องการความมีหน้ามีตา

2. สมมติฐานที่ 2 : นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความสำคัญของความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way Anova) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจ พบว่าประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ มีค่า Sig. เท่ากับ .048 ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว มีค่า Sig. เท่ากับ .010 ที่พักที่ได้มาตรฐาน มีค่า Sig. เท่ากับ .004 ความสะดวกในการคมนาคม มีค่า Sig. เท่ากับ .000 การท่องเที่ยวสวนสนุก มีค่า Sig. เท่ากับ .014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกัน ดังนี้

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.42 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 4.25 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 4.18

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก มีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.56 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 4.47 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 4.27

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก มีความพึงพอใจต่อที่พักที่ได้มาตรฐานมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.50 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 4.44 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 4.20

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก มีความพึงพอใจต่อความสะดวกในการคมนาคมมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.56 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน ที่ค่าเฉลี่ย 4.43 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 4.16

นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคน มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวสวนสนุกมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 3.90 มากกว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.75 และนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ที่ค่าเฉลี่ย 3.58

เมื่อนำความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุต่างกัมนามาวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ได้ผลดังนี้

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อยมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตเรียงตามลำดับ ตามความสำคัญ ดังต่อไปนี้ กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง ความปลอดภัยและความสะดวก ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ บรรยากาศการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคนมีความพึงพอใจต่อบรรยากาศตามลำดับ ตามความสำคัญ ดังต่อไปนี้ ความปลอดภัยและความสะดวก ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง บรรยากาศการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุมากมีความพึงพอใจต่อบรรยากาศตามลำดับ ตามความสำคัญ ดังต่อไปนี้ ความปลอดภัยและความสะดวก ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง บรรยากาศการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษากับความรู้จากการทบทวนวรรณกรรม ได้ดังนี้

จากผลการวิจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดีย นิยมการซื้อสินค้า การเดินทางไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และสวนสนุก สอดคล้องกับการคาดการณ์สถานการณ์ท่องเที่ยวปี 2555 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2555)

จากผลการวิจัยด้านแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียมีแรงจูงใจ ดังนี้ ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง ต้องการพักผ่อน ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก ต้องการความมีหน้ามีตา ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (อ้างในเลิศพร ภาระสกุล, 2555)

จากผลการวิจัยด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียมีความพึงพอใจ ดังนี้ ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ ความปลอดภัยและความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยวและบันเทิง บรรยากาศการท่องเที่ยว ซึ่งใกล้เคียงกับงานวิจัยของเลิศพร ภาระสกุล (2556) ที่พบว่านักท่องเที่ยวชาวตะวันออกมีปัจจัยแห่งความพึงพอใจได้แก่ ปัจจัยการท่องเที่ยวชมเมืองและวัดวาอาราม ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวและคนไทย ปัจจัยด้านสินค้าที่หลากหลายและความสะดวกในการเดินทางเข้ามา ปัจจัยด้านความรู้สึกรอบอุ้นปลอดภัยและบันเทิง ปัจจัยด้านการคมนาคมและการเข้าถึง และศรัณยู วรากุลวิทยา (2546) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่

1. การคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยวเกิดจากการที่คนต้องการเดินทางไปสู่สถานที่ซึ่งมีความแตกต่างในด้านภูมิอากาศและภูมิประเทศ เพื่อสัมผัสสิ่งแปลกและแตกต่างจากประสบการณ์

เดิม ดังนั้น การคมนาคมขนส่งจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการนำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว สะดวกสบายและปลอดภัย

2. การพักผ่อน สถานที่พักผ่อนหรือที่พักผ่อน หมายถึง โรงแรมหรือสถานประกอบการที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นที่พักราวอย่างสะดวก สบาย หลังจากเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยว

3. ร้านอาหาร อาหารเป็นสิ่งดึงดูดให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว

4. ผู้ประกอบการจูงใจเที่ยวและมัคคุเทศก์ คือบุคคลหรือบริษัทที่ซื้อบริการต่างๆ เพื่อนำไปจำหน่ายให้นักท่องเที่ยว

5. แหล่งท่องเที่ยว หรือทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเด่น ในการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ

6. สินค้าของที่ระลึก หมายถึง สินค้าที่นักท่องเที่ยวซื้อจากแหล่งท่องเที่ยวที่ไปเยือน และนำกลับไปยังภูมิลำเนาของตน เพื่อระลึกถึงประสบการณ์ที่ดีงาม

7. ความปลอดภัย เป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะไม่เดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ที่ไม่มีความปลอดภัย

8. การอำนวยความสะดวก เป็นปัจจัยที่สร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยว ก่อให้เกิดความรู้สึกว่าได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น

9. การจัดการบริการ สำหรับนักท่องเที่ยว เช่น การจัดการข่าวสาร กิจกรรมบันเทิง เช่น เดินป่า อาบน้ำแร่

และจากการศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดีย ที่มีอายุแตกต่างกันมีแรงจูงใจและความพึงพอใจแตกต่างกัน เช่น นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยจะมีแรงจูงใจในด้านประสบการณ์ใหม่ ด้านการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของต่างประเทศ ด้านต้องการความตื่นเต้น ด้านการซื้อของ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุเข้าวัยกลางคนและอายุมาก ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอายุเข้าวัยกลางคนและอายุมากมีแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวในสถานที่ที่มีการอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานสูงมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อย ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากมีแรงจูงใจด้านการท่องเที่ยวในสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุเข้าวัยกลางคนและอายุน้อย

สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย มีปัจจัยแรงจูงใจเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ต้องการพักผ่อน
2. ต้องการความปลอดภัยและความสะดวก

3. ต้องการสร้างความสัมพันธ์และความบันเทิง

4. ต้องการความมีหน้ามีตา

ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีลำดับขั้นแห่งความต้องการจำเป็นของมาสโลว์ ได้แก่

1. ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา (physiological needs)

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต (safety needs)

3. ความต้องการทางด้านสังคม (social needs)

4. ความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียง (self-esteem needs)

5. ความต้องการความสำเร็จแห่งตน (self-actualization needs)

และเป็นไปตามทฤษฎีขั้นบันไดแห่งการเดินทางของ Pearce ได้แก่

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย

2. ความต้องการความปลอดภัยมั่นคง

3. ความต้องการสร้างสัมพันธ์ภาพ

4. ความต้องการความภาคภูมิใจและการพัฒนาตนเอง

5. ความต้องการที่จะได้รับความพึงพอใจอย่างสูงสุด

ในขณะที่พบว่า นักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุเข้าวัยกลางคนและที่มีอายุมากมีปัจจัยความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและความสะดวก มากกว่านักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่มีอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำทิพย์ อุษชิน (2553) ที่พบว่า อายุเท่านั้นที่เป็นปัจจัยในด้านความแตกต่างทางด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นบริเวณรอบเกาะรัตนโกสินทร์

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตเมืองให้สามารถตอบสนองแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย เช่น ควรปรับปรุงและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุให้ได้มาตรฐาน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มในเรื่องต่างๆ ดังนี้ การรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียต่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร การพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในเขตเมืองในกรุงเทพมหานคร